

Όσιος Ιερώνυμος-Γέροντας Αιμιλιανός: Δύο κορυφαίες μορφές της Σιμωνόπετρας και του Ορθόδοξου μοναχισμού

[/ Αγιορείτικα](#)

Τη μνήμη του Οσίου Ιερωνύμου Σιμωνοπετρίτου τιμά σήμερα, 9 Μαΐου, η Εκκλησία μας. Παράλληλα, σήμερα συμπληρώνονται επτά χρόνια από την κοίμηση μια άλλης μεγάλης μορφής του Ορθόδοξου μοναχισμού, του Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη.

Ο Όσιος Ιερώνυμος προσήλθε στην Σιμωνόπετρα σε ηλικία δεκαεπτά ετών και εγκαταβίωσε σ' αυτήν για 43 ολόκληρα χρόνια, διετέλεσε δε Ηγούμενος της Μονής κατά τα έτη 1920-1931.

Στην συνέχεια και μέχρι την οσιακή κοίμησή του, το 1957, χρημάτισε Οικονόμος και πνευματικός στο γνωστό Σιμωνοπετρίτικο Μετόχιο της Αναλήψεως στους πρόποδες του Υμηττού, υφιστάμενου από εκατονταετίας και πλέον, προτού καν σχηματιστεί ο οικισμός των προσφύγων και αργότερα ο πολεοδομικός ιστός του

Βύρωνα και της Καισαριανής, όπου εκοιμήθη και ετάφη και μέχρι σήμερα προσκυνείται ο τάφος του.

Κατά την επίσκεψη του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 2021 ο Δήμος Βύρωνος έδωσε σε δρόμο πλησίον του Μετοχίου της Αναλήψεως το όνομα του Οσίου Ιερωνύμου.

Πατήστε στην εικόνα για να δείτε την τελετή:

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης: Μια μεγάλη μορφή του Ορθόδοξου Μοναχισμού

Σήμερα όμως είναι και η μέρα μνήμης μιας άλλης πνευματικής μορφής του Αγιωνύμου Όρους, του Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη. Το πρωί της 9ης Μαΐου 2019, ο Αρχιμανδρίτης Γέρων Αιμιλιανός, προηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους εκοιμήθη στο Μοναστήρι που είχε ιδρύσει στην Ορμύλια Χαλκιδικής. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Ιερό Κοινόβιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Ορμύλια της Χαλκιδικής, την Παρασκευή 10 Μαΐου.

Ο Γέροντας αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός, κατά κόσμον Αλέξανδρος Βαφείδης, υπήρξε Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας από το 1973 έως το 2000, γεννήθηκε στην Νίκαια Πειραιώς το 1934 από ευσεβείς γονείς, η καταγωγή του όμως είχε μικρασιατικές ρίζες. Η εκ πατρός γιαγιά του Ευδοξία ήταν Κωνσταντινουπολίτισσα, ο δε παππούς του Αλέξανδρος κατήγετο από την Σηλυβρία της Θράκης και εφοίτησε στην περιώνυμη Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Το έτος 1906 μετοίκησαν στα Σήμαντρα της ευλογημένης γης της Καππαδοκίας, όπου εχρημάτισαν δημοδιδάσκαλοι για τις ανάγκες του ελληνισμού, και στην Ελλάδα ήλθαν μετά την μικρασιατική καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών. Έγγαμοι όντες, επολιτεύοντο ως μοναχοί, αγρυπνούντες και προσευχόμενοι. Χαρακτηριστικό είναι ότι η γιαγιά εκοιμήθη ως μοναχή με το όνομα Ευταξία, η δε μητέρα του ως μοναχή Αιμιλιανή.

Μετά την αδόκητη προς Κύριον εκδημία του μακαριστού μητροπολίτου Διονυσίου τον Ιανουάριο του 1970, την ανάγκη εξασφάλισης περισσότερον ήσυχου και καταλλήλου μοναστικού τόπου για την αδελφότητα, μακριά από τον θόρυβο και τον τουρισμό, καθώς και την επίμονη παράκληση της εν λειψανδρία τότε ευρισκομένης Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, τέλη του 1973, η αδελφότης του Μετεώρου μεταφυτεύεται στο Αγιώνυμον Όρος. Επειδή η θέση του ηγουμένου στην Ιερά Μονή ήτο κενή λόγω κοιμήσεως του μακαριστού αρχιμανδρίτου Χαραλάμπους, ο Γέροντας την 25η Νοεμβρίου 1973 εκλέγεται από τους παλαιούς αδελφούς της Ιεράς Μονής, κατά τα αγιορείτικα τυπικά, Καθηγούμενος της Μονής και ακολούθως ενθρονίζεται την 17η Δεκεμβρίου από την Ιερά Κοινότητα. Την εγκατάσταση της Μετεωριτικής συνοδίας στον Ιερό Άθωνα εχαιρέτισαν οι Αγιορείται Πατέρες με πολλές ελπίδες· και όντως ακολούθησαν και άλλες συνοδείες, ώστε να αυξηθούν κατά πολύ οι μοναχοί στο Άγιον Όρος.

Ο σεβαστός Γέροντας, συγχρόνως με την αγρυπνητική ζωή του, την Θεία Λειτουργία και τα λοιπά καθήκοντά του, επιδόθηκε στην αναδιοργάνωση της εσωτερικής ζωής της νέας αδελφότητας. Με σοφία και διάκριση προσλαμβάνει την αγιορείτικη παράδοση με τα υπάρχοντα τυπικά της, θέτει και την προσωπική του σφραγίδα -«στιχών τοις θείοις Κανόσι» των αγίων Πατέρων, τους οποίους τόσο πολύ αγάπησε και με διακαή δίψα και κόπο έφερε και πάλι στο φως- και δημιουργεί το τυπικό της Μονής. Εγκεντρίζει με σεβασμό και αγάπη στην πείρα των παλαιών γερόντων τον νεανικό ενθουσιασμό, την αφοσίωση και τον ζήλο των νεωτέρων μοναχών, αυξάνοντας κατά πολύ την αδελφότητα. Με την εν γένει χρηστή διοίκησή του και την πατρική διαποίμανση ανώρθωσε το κύρος και προέβαλε την μακραίωνα παράδοση της παλαιφάτου αυτής Ιεράς Μονής.

Στις αρχές του 1995 ένας μόνιμος κλονισμός της υγείας του υποχρέωσε τον σεβαστό Γέροντα να αποσυρθεί σταδιακά από τα ηγουμενικά καθήκοντά του και να εγκατάλειψη το περιπόθητο μοναστήρι του και το πεφιλημένο του Άγιον Όρος. Το έτος 2000 ο σεπτός Πατήρ παρέδωσε την σκυτάλη της ηγουμενίας στον νύν Καθηγούμενον της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας πανοσιολογιώτατον αρχιμανδρίτην Ελισσαίον, ο οποίος με υϊκόν σεβασμό συνεχίζει το έργο του και ο ίδιος εφησυχάζει στο Μετόχι της Ορμύλιας, «ανταναπληρών τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί αυτού, υπέρ του σώματος του Χριστού, ο έστιν η Εκκλησία», με πολλή υπομονή και καρτερία.

Από τον πλούσιον πνευματικόν αμητόν του Γέροντος ελάχιστα κείμενα είδαν το φως της δημοσιότητας κατά τις ημέρες της δράσεώς του, διότι ο ίδιος, έχοντας ως μόνον σκοπό τον καταρτισμό και την οικοδομή των πνευματικών του τέκνων ή του ποιμνίου της Εκκλησίας, απέφευγε ταπεινοφρόνως την έκδοσή τους.

Ο λόγος του Γέροντος Αιμιλιανού χαρακτηρίζεται από την βιωματική προσέγγιση των θεμάτων, την βαθειά ανάλυση των νοημάτων και το πηγαίον της εκφράσεως. Οι κατηχήσεις του αποτελούν πολύτιμη κληρονομιά και παρακαταθήκη για τους μοναχούς του· κρατήρ πεπληρωμένος «οίνου άκρατου», ο οποίος με την επί εσχάτων σιωπή του κατέστη «περικεχρυσωμένος και περιηγυρωμένος», διαφυλάσσεται από τις δύο αδελφότητες ως τιμαλφέστατον κειμήλιο και εκχέεται στην Εκκλησία του Θεού ως διακονία αγάπης.

Την καταγραφή των πολυπληθών κατηχήσεων και ομιλιών του ανέλαβε η γυναικεία αδελφότης του Μετοχίου Όρμυλιας, η οποία και προέβη στην έκδοσή τους το έτος 1995, εγκαινιάζοντας την σειρά «Κατηχήσεις και Λόγοι». Στα πλαίσια της σειράς αυτής έχουν κυκλοφορήσει τέσσερεις τόμοι: Σφραγίς Γνήσια (1995), Ζωή εν Πνεύματι (1998), Αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω (1999), Θεία Λατρεία - Προσδοκία και όρασις Θεού (2001). Παράλληλα με την ελληνική έκδοση, οι Κατηχήσεις

μεταφράζονται στην γαλλική, αγγλική, ρουμανική, ρωσική και σερβική γλώσσα.

Η δημοσίευση συνόλου του πνευματικού έργου του πολυφθόγγου Πατρός αποτελεί φροντίδα υϊκής αγάπης και αιωνίου ευγνωμοσύνης των τέκνων του, και αναμένεται να καλύψη σε πολλούς τόμους ποικιλία θεμάτων: ομιλίες και κηρύγματα, ερμηνεία ασκητικών Πατέρων (αββά Ησαΐου, Ησυχίου πρεσβυτέρου, Γρηγορίου Σιναΐτου, Μαξίμου του Ομολογητού, οσίου Θαλασσίου, οσίου Θεογνώστου), ερμηνεία μοναστικών κανόνων (Αντωνίου του Μεγάλου, αγίου Αυγουστίνου, αγίου Μακαρίου, αγίου Παχωμίου), μοναχικοί θεσμοί και πρακτική ζωή (μοναχισμός, μοναχικός κανών, η ζωή του μονάχου, σχέσεις Γέροντος και υποτακτικού), ερμηνεία βίων αγίων (οσίου Νείλου του Καλαβρού, οσίου Ρωμύλου), ερμηνείες Βιβλικών, υμνολογικών και θεολογικών κειμένων (ψαλμών, προφητειών, ύμνων, κ.ά.).

Η ηγουμενία του Γέροντος στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας αξιολογείται ήδη ως μία από τις ευλογημένες περιόδους της νεωτέρας ιστορίας της Μονής, για την οποία η ίδια σεμνύνεται, συμπίπτει δέ, θεομητορική προστασία, με την ευρύτερη αθρόα επάνδρωση και ακτινοβολία συνόλου του Αγίου Όρους. Όπως το διατύπωσε όμως ο ίδιος, «η μοναστική αδελφότης του Κοινοβίου, ζώσα με τον ίδιον αυτής ρυθμόν, ζη ουσιαστικώς εν τη Εκκλησία διά την Εκκλησίαν, ως η καρδιά η μέλος τι σώματος, και δεν εκτιμάται από την ανάπτυξιν δραστηριότητος αλλά, κυρίως, από την εραστικήν αναζήτησιν του Θεού. Ούτως οι μοναχοί αποβαίνουν θεοειδείς, ελκύοντες και τους άλλους προς την θείαν ζωήν» (Τυπικόν Ιερού Κοινοβίου Ορμυλίας).